

for indførte en Bestemmelse, som ligefrem sagde, at Loven kun skulde gjælde for tre Aar. Det tør nemlig ansees for afgjort, at de Forhandlinger, som maae finde Sted med Hensyn til Islands finantzielle Udsøndring, og de Forandringer, som maae knytte sig dertil, ville komme til at medtage længere Tid, navnlig med Hensyn til den Betænkning, som der jo vel under enhver Omstændighed maatte være Tale om at tilveiebringe i flere Henseender, og jeg troer derfor, at hvis man fulgte den Udvei at sætte et bestemt Aaremaal — f. Ex., som jeg tillod mig at bemærke, tre Aar — for Lovens Gyldighed, saa vilde man tilveiebringe en Garanti af den Bestaffenhed, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) paapegede.

Tscherning: Jeg har ganske vist lagt Mærke til, at Loven allerede selv indeholder en Bestemmelse, der til en vis Grad fører til det samme Maal, som jeg tilsigtede, men jeg troer dog, at den ikke fører saa fuldstændig dertil, som den burde. Forskjellen imellem det, der er foreslaaet af Regjeringen, og det, som jeg troer, at Thinget idetmindste burde tage under alvorlig Overveielse, før det gik ind paa Loven, ligger egentlig deri, at naar vi gaae ind paa Loven, som den foreligger, saa have vi derved givet de Paagjældende et meget begrundet Haab om, at deres Lønninger ville vedblive at være de samme som de, der her ere fastsatte for de tre Aar; naar Beløbet engang har været givet i Form af en fast Lønning, vil det være vanskeligt at komme tilbage derafra. Under enhver Omstændighed vilde der opstaae Tvivlsmaal om, hvorvidt de Bedkommende ikke vilde være pensionsberettigede af den Lønning, de havde havt i de tre Aar, sammenlagt med, hvad de havde havt i de foregaaende to Aar, men naar man derimod følger den Wei, som jeg foreslaaer, saa vil den Pension, som de Bedkommende ligefrem kunne kræve efter Pensionsloven, alene være at beregne efter de 5 Aar af deres Tjenestetid, som nu ligger bagved. Jeg skal nu meget gjerne indrømme, at naar en Mand under Omstændigheder som de nuværende gaaer til Island i Haab om at naae en sikker Stilling, og dette

bliver ham afflaaret ved de Forandringer, der senere indtræde, da lider han derved en Brøst, og muligviis kunde en saadan Betragtning ogsaa holde Manden tilbage fra at gaae derop, men vi skulle vel erindre, at Pensionsloven egentlig kun giver en Norm for de almindelige Tilfælde, og at Pensionsretten egentlig ligger i Loven i Almindelighed. Dersom det altsaa, naar de nye Forhold indtræde, skulde blive Tilfældet, at enkelte Mænd, som vare gaaede derop under en Forudsætning, der viste sig ikke at være tilfede, derved lede noget bethydeligt Tab og ikke strax kunde finde Ansættelse herne, saa vilde det jo staae til Regjeringen — og Thingets Billighedsfølelse har jo i Tilfælde af denne Art aldrig svigtet — at foreslaae en Pension eller Vartpenge for saadanne Mænd, indtil de kunne blive ansatte paany. Jeg troer ogsaa, at naar man handler paa denne Maade, vil man i Island selv fremstynde det Tidspunkt, da Udsøndringen kan finde Sted, men dersom vi nu saa at sige fyldestgjøre alle de islandske Embedsmænds Forhaadninger for længere Tid, saa seer jeg ikke rettere, end at de egentlig ikke have nogen Tilskyndelse til at drive paa, at den Søndring, vi herfra ønske, kan finde Sted, og da deres Indskyndelse i et Land som Island er meget stor, saa vilde vi derved modarbejde vor endelige Hensigt. Det forekommer mig, at vor Interesse og det Heles Vel kræver denne Søndring, som vi skulde komme til ved en Slags Overenskomst fra Islands Side, og ikke ved en Tvangsakt. Man har i det Hele regnet paa, at Forandringen skulde ligge Islændernes udtalte Ønsker saa nær, at man med Rette kunde sige, at der ikke skete noget Væsentligt imod deres Villie, og det er at vente, at de ved nærmere Overveielse dog ville finde, at de kunne være tjente dermed; men i det Dieblif vi staae ind paa den Retning, som Loven viser hen til, have vi, frygter jeg, skabt en Kraft, der vil arbejde os imod, og det med ikke ringe Styrke. Jeg omtaler kun dette for at vise, at med hvor megen Skjønksomhed end denne hele Lov er affattet, saa troer jeg dog, den kræver en moden Overveielse, før vi gaae til det næste Stadium, idet det her omtalte Punkt ligger for med en for mig afgjørende Vigtighed.